

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ivan Scutelnic împotriva Inspectoratului General al Poliției și
Ministerului Justiției al Republicii Moldova

(încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor
de judecată)

împotriva deciziei din 6 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-189/25
NR. PIGD 2-23152591-01-2ra-08042025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. A. Procopișin)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

17 septembrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 octombrie 2023, Ivan Scutelnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În argumentarea acțiunii reclamantului a indicat că, la 20 decembrie 2021 de către agentul constatator în persoana ofițerului de sector al Inspectoratului de Poliție Briceni a Inspectoratului General al Poliției, Alexandr Țurcan, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05412042, pentru comiterea contravenției prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, Ivan Scutelnic, la 14 decembrie 2021, aproximativ la orele 13:24 min., cu tractorul ce îi aparține, de model xxxxx, pe traseul s. Corejeuți-s. Bălăsinești, a murdărit învelișul rutier, fapt pentru care a fost sancționat prin decizia agentului constatator, din aceeași dată, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale echivalent a sumei de 1 500 de lei.

3. Reclamantul a menționat că prezentul proces-verbal și decizia de sancționare a fost contestat în instanța de judecată. Astfel, prin hotărârea din 16 decembrie 2022 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, contestația sa a fost admisă, s-a anulat decizia de sancționare adoptată de agentul constatator al IP Briceni, Alexandr Țurcan la 20 decembrie 2021, și s-a încetat procesul contravențional, din lipsa faptei contravenționale.

4. A afirmat că, pentru apărarea drepturilor și intereselor sale încălcate, a fost nevoit să-și angajeze un avocat, pentru a-i apăra interesele în procesul

contravențional, iar pentru aceasta a achitat pentru serviciile de asistență juridică suma de 4 000 de lei.

5. În opinia reclamantului, prin acțiunile ilicite ale agentului constator al IG Briceni, Alexandr Țurcan care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție din 20 decembrie 2021 și a emis decizia de sancționare, urmează a-i fi recuperate cheltuielile suportate în procesul contravențional, dat fiind faptul că, prin hotărârea din 16 decembrie 2022 a fost declarat nevinovat. La fel, în urma acțiunilor ilegale ale agentului constator, a suferit nu doar prejudiciu material dar și prejudiciu moral, acesta manifestându-se prin suferințe psihice, stresuri, afectarea sufletească și spirituală, demoralizare, descurajare, stresuri psihologice, emoționale.

6. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1, 3, 5 alin. (1)-(2) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și jurisprudența CEDO în cauzele Ziliberg vs Moldova; cauza Anghel vs România din 4 octombrie 2007.

7. Ivan Scutelnic a solicitat încasarea din contul Ministerului Justiției și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 4 000 de lei; a prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea ilegală în privința sa a unei sancțiuni contravenționale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 17 mai 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ivan Scutelnic. S-a încasat de la Inspectoratul General de Poliție în beneficiul lui Ivan Scutelnic, prejudiciul moral în mărime de 3 000 de lei și suma de 9 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 22 mai 2024, Inspectoratul General al Poliției, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 16 octombrie 2024 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 17 mai 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni,

prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 6 februarie 2025 a Curții de Apel Nord a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a casat integral hotărârea din 17 mai 2024 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni și s-a pronunțat o nouă hotărâre, după cum urmează: s-a admis parțial acțiunea depusă de Ivan Scutelnic. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ivan Scutelnic suma de 4 000 de lei – cu titlu de prejudiciu material și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 de lei. În rest, acțiunea s-a respins.

11. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că procesul-verbal din 20 decembrie 2021 cu privire la contravenție față de Ivan Scutelnic, învinuit de comiterea contravenției prevăzute la 240 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, a fost anulat prin hotărârea din 16 decembrie 2022 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, din motivul lipsei faptei contravenției.

12. Drept urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine că Ivan Scutelnic nu se regăsește în careva situații prevăzute de Legea 1545 din 25 februarie 1998, care ar permite pretinderea reparării prejudiciului de la Ministerul Justiției, legea enunțată fiind inaplicabilă speței.

13. În altă ordine de idei, instanța de apel a notat că admiterea contestației depuse de către Ivan Scutelnic, cu anularea actelor întocmite în privința ultimului (a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatat), demonstrează, inter alia, că la momentul sancționării contravenționale, agentul constatat nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, inclusiv circumstanțele care indicau la nevinovăția lui Ivan Scutelnic de comiterea faptei imputate și drept, în consecință ultimul eronat a fost sancționat, fiindu-i afectat dreptul la prezumția nevinovăției. Prin urmare, emiterea de către agentul constatat a procesului-verbal și atragerea la răspundere contravențională prin emiterea deciziei de sancționare cu 30 unități convenționale, constituie un temei care permite persoanei lezate să solicite repararea prejudiciilor cauzate.

14. Astfel, cu referire la pretenția reclamantului Ivan Scutelnic privind încasarea prejudiciului material atât din contul Inspectoratului General al Poliției cât și din contul Ministerului Justiției, instanța de apel a reținut că, la caz, contravenția a fost constatată de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Briceni.

15. Instanța inferioară luând în considerare că în prezentul litigiu, reclamantul invocă repararea prejudiciului material în mărime de 4 000 lei, a celui moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată, cauzat în rezultatul unui proces contravențional care nu s-a soldat cu acțiuni de supunere ilegală la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată, a indicat că este evident faptul că Ministerul Justiției al RM nu este responsabil de repararea acestui prejudiciu. Ca urmare, pretențiile înaintate față de Ministerul Justiției, care la caz e un pârât necorespunzător, instanța de apel le-a respins, or, la caz prejudiciului pretins de către Ivan Scutelnic urmează a fi recuperat de către organele care au aplicat ilicit amenda contravențională, și anume, Inspectoratul General al Poliției.

16. Respectiv în vederea reparării prejudiciului material cauzat lui Ivan Scutelnic, instanța de apel a încasat în beneficiul acestuia cu titlu de prejudiciu material suma de 4 000 de lei de la Inspectoratul General de Poliție. Aceasta pentru că, s-a stabilit cu certitudine că, reclamantul Ivan Scutelnic în scopul dovedirii nevinovăției sale, în procesul contravențional și-a angajat un avocat, deoarece nu posedă cunoștințele teoretice și abilități practice pentru a se apăra de unul singur în procesul judiciar contravențional. Astfel, interesele acestuia au fost reprezentate de către avocatul Basisto Ghenadie, și conform bonului de plată seria DAA nr. 34163694, Ivan Scutelnic a achitat CA „Basisto Ghenadie” suma de 4 000 de lei (f.d.36).

17. Referitor la pretenția lui Ivan Scutelnic privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze civile, instanța de apel le-a admis parțial. Aici, instanța de judecată a conchis asupra necesității intervenirii în compensarea cheltuielilor de asistență juridică în parte, și ținând cont de faptul că pretențiile reclamantului au fost admise în parte, a încasat de la Inspectoratul General de Poliție în beneficiul lui Ivan Scutelnic cheltuielile de judecată suportată în prezenta cauză civilă în mărime de 2 500 lei, or suma de 5 000 lei cu titlu de asistență juridică este

excesiv de mare în comparație cu suma solicitărilor din acțiune. La caz, nefiind întrunite elementele realității, necesității și rezonabilității ca mărime a sumei solicitate de reclamant pentru cheltuielile de asistență juridică.

18. Instanța de apel a considerat că urmau a fi prezentate probe privind volumul de muncă exercitat de avocatul Basisto Ghenadie, descifrarea orelor de lucru efectuate de acesta pe parcursul examinării pricinii respective, tarifele aplicate, fapt care, însă nu a fost realizat de ultimul. Astfel, solicitantul nu a probat că cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, au fost reale.

19. În continuare, instanța de apel a relatat că pretențiile reclamantului/intimatului de încasare a prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei rezultată din acțiunile ilegale agentului constatator, în rezultatul căreia i-a cauzat suferințe psihice, stresuri, afectarea sufletească și spirituală, demoralizare, descurajare, stresuri psihologice, emoționale, însă aceste acțiuni nu pot justifica încasarea unor despăgubiri morale materializate în cuantum bănesc, dat fiind că acțiunile în cauză nu a fost îndreptate împotriva vieții și sănătății acestuia, mai mult reclamantul nici nu a prezentat careva probe care ar confirma mărimea prejudiciului moral pretins.

20. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond neîntemeiat a admis solicitarea de încasare a prejudiciului moral în echivalent bănesc, or, reclamantul/intimatul Ivan Scutelnic însăși prin anularea procesului verbal cu privire la contravenție și reabilitarea sa, a obținut o compensație morală suficientă, fapt pentru care s-a respins în totalitate pretenția lui Ivan Scutelnic de compensare a prejudiciului moral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 8 aprilie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

22. În argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse în cererea de apel, recurentul a indicat că de către instanțele ierarhic inferioare nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, fiind interpretate eronat normele de drept material. Astfel, instanțele au elucidat și au dat apreciere

numai argumentelor expuse de reclamant/intimat, pe care le-a considerat întemeiate, fără a lua în considerare argumentele și probele prezentate de recurent. Criticile aduse împotriva soluției emise de instanța de fond și apel le fundamentează pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b), c) și d) din Codul de procedura civilă, pentru încălcarea și aplicarea, greșită a normelor de drept procedural și material, care s-a manifestat prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, interpretarea eronată a legii și aplicarea în mod eronat a analogiei legii.

23. A menționat că în hotărârea primei instanțe și în decizia instanței de apel se face doar o simplă descriere a circumstanțelor de drept și de fapt invocate de către ambele părți în instanță, fără a indica expres care sunt concluziile la care a ajuns într-o admitere a acțiunii. Or, instanța de apel era necesar să aprecieze ca fiind greșită concluzia primei instanțe bazată pe prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, cu privire la necesitatea compensării prejudiciului moral și material din contul Inspectoratului General al Poliției, în calitate de pârât. Reieșind din prevederile legii sus citată, în acțiunile privind repararea prejudiciului material și moral întemeiate pe Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, calitatea de pârât urmează să o aibă Ministerul Justiției.

24. A susținut că instanțele inferioare au confundat procedura de judecare a cauzelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cu procedura de executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în astfel de cauze și greșit a aplicat prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, la determinarea cercului participanților la proces.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 6 februarie 2025. Totodată, conform extrasului de pe poșta electronică, decizia integrală a fost notificată recurentului la 11 martie 2025 (f.d.117 verso). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 8 aprilie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele

citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că rolul recursului nu este de a rejudeca cauza, ci de a verifica legalitatea deciziei instanței de apel în limitele unor erori calificate de drept. Or, susținerile recurentului vizează interpretări proprii ale probatoriului și exprimă nemulțumirea față de soluția instanței inferioare, fără a demonstra încălcări vădite ale normelor de drept ori arbitrarul hotărârii.

33. În recursul Inspectoratului General al Poliției nu se face trimitere la temeiurile de recurs prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data declarării recursului) acesta doar criticând faptul că instanțele inferioare nu ar fi reținut niciunul dintre argumentele sale. Deși recurentul susține că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei și a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, recurentul a omis să indice cu certitudine la care astfel de circumstanțe și prevederi se referă.

34. Simpla trimitere la pretinse motiv de ilegalitate a deciziei, fără explicarea aplicabilității acestuia și fără argumentarea impactului acestuia asupra soluției instanțelor inferioare nu echivalează cu un argument, motiv pentru care va fi declarat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

35. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, deoarece, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată.

38. În consecință, instanța constată că recursul nu trece testul de admisibilitate, nefiind prezentate critici pertinente care să motiveze o analiză în fond, în condițiile art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei din 6 februarie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat